

jo ogsaa finde sig i at bevilge de fornødne Penge. Endelig nævnte den ærede Ordfører og med Rette, at der kan komme Spørgsmaal om et Par Lærere mere til Latinskolerne eller, som det i Fremtiden vil hedde, Gymnasierne. Der var i Lovforslaget foreslaaet to Adjunkter mere, da det blev forelagt i Efteraaret. De bleve stemte ud i Landstinget, ikke fordi Landstinget ikke erkender, at der kan være Brug for dem, men fordi Landstinget har givet en anden Affattelse af Paragraffen, gaaende ud paa, at det efterhaanden bestemmes, hvor mange der skal ansættes, og at Tallet af Overlærere skal rette sig derefter. Nu mener jeg ikke, der lige straks vil komme Forslag om Ansættelse af disse to Lærere; thi jeg giver den ærede Ordfører Ret i, at fordi Timetallet straks forøges, hvad det ubetinget vil, naar man skal have flere Klasser, derfor er der ikke Grund til at ansætte flere Lærere; men saa snart man nogenlunde kan overse Sagen, saa snart man faar regnet ud, hvor mange Fællestimer og hvor mange Særtimer der skal være, hvor mange Skoler der skal have Realklasser, anser jeg mig forpligtet til at fremsætte Forslag om den fornødne Lærerkraft, og det er sikkert nok, at Skolen har bedst af, at der er en stabil Lærerkraft i Stedet for Timelærerinstitutionen i alt for vid Udstrækning. Men jeg anser det for givet, at naar Rigsdagen vedtager Lovforslaget, vil den ogsaa vedtage disse Udgifter, saa meget mere som jeg antager, at Udgifterne ikke ville blive større end, at Sagen som Helhed ved sin Gennemførelse kan gennemføres for omtrent de samme Udgifter, som vi nu have paa vort Skolevæsen, i alt Fald vil det antagelig kunne ske, naar Sagen først helt bliver gennemført, i Overgangstiden vil det jo koste noget mere.

Aadal: Som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, har jeg været med til at indstille Loven til uforandret Vedtagelse, men jeg har til Erklæringen føjet nogle Bemærkninger om, at jeg beklager, at de Forslag, som det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) og jeg kom frem med ved Lovforslagets 2den Behandling her i Folketinget, ikke have nydt Fremme hverken i dette eller i det andet Ting. Naar jeg nu igen har begæret Ordet, er det ogsaa noget paa Grund af de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører, idet han atter har villet slaa fast,

at de Bekymringer, jeg har haft med Hensyn til Folkeskolens Tilknytning til Mellemkolen, ikke vare Bekymringer, man skulde bryde sig om, det var kun Støv, der var hvirvlet op i Luften, og disse Bekymringer maatte nu ogsaa anses for at være borte. Det ere de imidlertid langt fra endnu, disse Bekymringer ere der, og de ville blive til Stede ikke alene blandt mange her i Salen, men ogsaa ude omkring i Befolkningen. Imidlertid maa det erkendes, at Lovforslaget ved at gaa igennem Landstinget er blevet betydelig forbedret, det er blevet mere klart, og paa enkelte Punkter er der ogsaa gjort betydelige Forbedringer; kun paa et Punkt er der efter min Mening sket et Tilbage-skridt, og det er i § 14, hvor Afvigelsen fra Gennemsnitsalderen for at blive optaget i de Klasser, hvor Børnene ifølge deres Kundskaber kunne blive optagne, er sat ned til 2 i Stedet for 3 Aar. Jeg saa hellere denne Aldersgrænse strøgen, saa at Eleverne kunde gaa ind i disse Skoler, naar de vilde, naar de fandt Anledning til at gaa den studerende Vej. Der er i Forslaget optaget Sløjd som Undervisningsfag, for saa vidt Lærerkrafterne og Forholdene i øvrigt efter Ministerens Skøn tillade det. Dette Fag vilde flere Medlemmer her i Folketinget gerne have sat igennem, og der er saaledes Udsigter til, at Sløjd kan blive obligatorisk Fag. Jeg vilde gerne henstille til den højtærede Minister, at dette Fag saa hurtigt som muligt bliver paabudt, idet det har den aller største Betydning, at Børnene ved Siden af den aandelige Øvelse ogsaa faar legemlig Øvelse; thi naar der skal være Harmoni og der skal være sundt Forhold til Stede, maa det legemlige og aandelige følges ad. Jeg beklager, som sagt, at man ikke har kunnet naa at faa den Aldersgrænse strøgen, som er sat for Tilknytningen til Mellemkolen, thi jeg er overbevist om, at hvis den var det, vilde Loven blive modtagen med langt større Sympati ude omkring i Befolkningen, den vilde være bleven modtagen med mere Forstaaelse. Vi høre jo nu, at den højtærede Minister mener, at der snart vil komme Forslag om Bevillinger for at faa denne Lov ført igennem, og det vil ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget tydeligt og klart fremgaa, at denne Lovs Vedtagelse med større eller mindre Mellemrum vil føre til, at der kommer Krav om Bevillinger fra kultusministeriel Side til det høje Ting. Disse Bevillinger vilde selvfølgelig have været langt lettere at